

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

7.11.2011

B7-0571/2011

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågorna för muntligt besvarande B7-0639/2011 och B7-0640/2011

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)

Karl-Heinz Florenz

för PPE-gruppen

Dan Jørgensen

för S&D-gruppen

Corinne Lepage

för ALDE-gruppen

Bas Eickhout

för Verts/ALE-gruppen

Bairbre de Brún

för GUE/NGL-gruppen

RE\882783SV.doc

PE472.776v01-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

Europaparlamentets resolution om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till den,
- med beaktande av resultaten från FN:s klimatförändringskonferens i Bali 2007 och handlingsplanen från Bali (beslut 1/COP 13),
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och av den femte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 5), som hölls i Köpenhamn i Danmark den 7–18 december 2009, samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen (COP 16) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den sjätte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,
- med beaktande av den kommande sjuttonde partskonferensen (COP 17) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den sjunde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 7), som ska hållas i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen¹,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)², av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)³ och av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2009 med titeln ”2050: Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan”⁵,

---

¹ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

² Antagna texter, P7_TA(2009)0089.

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0019.

⁴ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0442.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2009)0042.

- med beaktande av kommissionens vitbok ”Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram” (KOM(2009)0147) och parlamentets resolution om denna av den 6 maj 2010¹ samt av den särskilda rapporten från FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar (”FN:s klimatpanel”) om förnybara energikällor och begränsning av klimatförändringarna av den 9 maj 2011²,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om kommissionens grönbok ”Skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring”³,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 mars 2011 om uppföljningen av Cancúnkonferensen och av Ekofinrådets slutsatser av den 17 maj 2011 om klimatförändringarna,
- med beaktande av de beslut som fattades vid den tionde konferensen mellan parterna (COP 10) i FN:s konvention om biologisk mångfald, särskilt beslut COP 10 (2010) om geoteknik,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 20 december 2005 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”, särskilt punkterna 22, 38, 75, 76 och 105⁴,
- med beaktande av rapporten ”The impact of UK overseas aid on environmental protection and climate change adaptation and mitigation” från miljörevisionskommittén i det brittiska underhuset, som offentliggjordes den 29 juni 2011,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken det internationella samfundet gemensamt fastställde millennieutvecklingsmålen för utrotande av fattigdomen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 juni 2009 om integrering av miljöfrågor i utvecklingssamarbetet,
- med beaktande av Nairobideklarationen av den 25–29 maj 2009 om den afrikanska processen för att bekämpa klimatförändringar,
- med beaktande av frågan av den 27 september 2011 till rådet om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) (O-000216/2011 - B7-0639/2011) och frågan av den 27 september 2011 till kommissionen om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) (O-000217/2011 - B7-0640/2011),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

---

¹ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

² <http://srren.ipcc-wg3.de/report>

³ Antagna texter, P7_TA-PROV(2011)0226.

⁴ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- A. Det finns övertygande vetenskapliga belägg för klimatförändringarna och deras konsekvenser och därför måste det ovillkorligen göras något på det internationella planet för att bemöta en av de viktigaste utmaningarna för tjugohundralet och tiden därefter.
- B. Ett juridiskt bindande internationellt avtal som följer principen om ”gemensamt men differentierat ansvar” måste kvarstå som övergripande mål, så att det erkänns att de utvecklade länderna måste inta en ledande roll och att utvecklingsländerna måste ge lämpliga bidrag.
- C. De åtaganden och utfästelser som gjorts med stöd av Köpenhamnsöverenskommelsen och formaliserats i Cancúnavtalen är inte tillräckliga för att vi ska kunna nå målet att begränsa den globala totala årliga ökningen av medeltemperaturen vid markytan till 2°C (”tvågradersmålet”).
- D. Kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050, i vilken långsiktiga mål fastställs, bekräftar EU:s mål att minska växthusgasutsläppen med 80–90 procent till 2050, för att hålla klimatförändringarna under 2°C, samtidigt som den slår fast att 80 procent av utsläppsminskningen fram till 2050 måste uppnås internt inom EU.
- E. Det är viktigt att bygga vidare på den tillit och insyn som återställdes vid COP 16-konferensen i Cancún för att ha kvar den politiska handlingskraft som behövs för att bana väg för ett heltäckande internationellt avtal med konkreta mål och motsvarande politiska åtgärder.
- F. Med Cancúnavtalen uppmanas de utvecklade länderna att höja sin ambitionsnivå vad gäller utsläppsminskningsmålen, i syfte att minska de samlade växthusgasutsläppen till en nivå förenlig med det intervall på 25–40 procent av 1990 års utsläppsnivåer som enligt den fjärde utvärderingsrapport som utarbetats av FN:s klimatpanel bör ha uppnåtts 2020.
- G. De utvecklade ländernas sammanlagda minskningar av växthusgasutsläpp till 2020 måste ligga i den övre delen av det intervall på 25–40 procent av 1990 års utsläppsnivåer som fastställts i den fjärde utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel om tvågradersmålet ens ska ha en 50-procentig chans att uppnås.
- H. Det måste tas hänsyn till att det under de gångna årtiondena har skett radikala förändringar på det geopolitiska planet, så att somliga utvecklingsländer numera blivit viktiga ekonomiska och politiska aktörer och vi har fått en ny makt- och inflytandebalans med nya roller och ny ansvarsfördelning.
- I. Länderna i Europa står inför val som är avgörande för om de ska kunna bevara sitt välstånd och sin säkerhet i framtiden. En övergång till en målsättning för inhemska utsläpp av växthusgaser som är i linje med EU:s klimatmål kan förenas med en sundare ekonomi, ett ökat antal gröna arbetstillfällen och innovation.
- J. Uppskattningar har gjorts som visar att kvinnor utgör 70 procent av alla fattiga världen över, står för två tredjedelar av alla arbetstimmar men äger mindre än en procent av all egendom, och därför har mindre möjligheter att anpassa sig till – och är mer utsatta för – klimatförändringarna.

- K. I artikel 7 i Cancúnavtalen betonas det att jämlikhet mellan könen och effektiv medverkan av kvinnor och ursprungsfolk är en viktig förutsättning för effektiva insatser på alla områden som rör klimatförändringarna.
- L. Det råder avsevärda skillnader i omfattningen av, strukturen för och utformningen av den rapportering om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) som sker i enlighet med FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den rapportering som sker i enlighet med Kyotoprotokollet, och detta undergräver parternas ansträngningar för att mildra klimatförändringarnas verkningar.
- M. Enligt Kyotoprotokollet är det frivilligt att lämna redovisningar om skogsförvaltning och skogsbruk, det vill säga de verksamheter som står för merparten av LULUCF-sektorns utsläpp.
- N. I 2010 års ”World Development Report” uppskattas det att den totala marginalkostnaden för mildring av och anpassning till klimatförändringarna i fattiga länder kommer att ligga mellan 170 miljarder och 275 miljarder US-dollar per år 2030.
- O. I klimatförändringsavtalet bör man ta hänsyn till den pågående utvecklingen på både internationell nivå (nämligen millennieutvecklingsmålen och Parisdeklarationen om biståndseffektivitet) och nationell nivå (de nationella handlingsprogrammen för anpassning).
- P. EU-biståndet bör gå till att hjälpa utvecklingsländerna att vända utveckling som leder till höga koldioxidutsläpp och i stället bygga upp en koldioxidsnål infrastruktur. Biståndet bör även användas till att stödja lokal ekonomisk utveckling, gröna jobb och fattigdomsbekämpning och får inte bindas till europeiska företags deltagande eller användas för att subventionera dessa företag.
- Q. Den nuvarande omfattningen av Världsbankens lån till energiframställning med fossila bränslen måste överensstämma med målet om att minska utsläppen av växthusgaser.
- R. Parlamentsledamöter, särskilt från utvecklingsländerna, kan och bör spela en avgörande roll i detta arbete, både genom att garantera regeringars ansvarstagande och effektivitet och genom att tillhandahålla en viktig kunskapslänk till väljarna. Båda dessa aspekter är viktiga för att säkerställa ett lands motståndskraft mot klimatförändringar.
- S. De nuvarande finansieringsmekanismerna är komplicerade och fragmenterade, och de flesta givarländerna har inte levt upp till sina åtaganden om att avsätta 0,7 procent av BNP till offentligt utvecklingsbistånd i syfte att uppnå millennieutvecklingsmålen. Finansieringsmekanismerna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar behöver kompletteras med frivilliga bidrag från givare.
- T. En förbättrad skogsförvaltning är en nödvändig förutsättning för att varaktigt begränsa avskogningen. Tidigare insatser för att hantera problemen med avskogning och skogsförstörelse, t.ex. EU:s Flegt-handlingsplan som syftade till att begränsa den olagliga avverkningen genom att gripa sig an skogsförvaltningen, bör återspeglas i klimatförhandlingarna.

- U. För att kunna garantera ett ansvarsfullt och transparent finansieringssystem bör det inrättas ett gemensamt system för övervakning av alla de instrument som finns tillgängliga för klimatanpassning.

Huvudmål

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna att se till att det ingås ett heltäckande, rättvist, långtgående och juridiskt bindande internationellt avtal för perioden efter 2012, på grundval av det internationella regelbaserade systemet i Kyotoprotokollet, i linje med tvågradersmålet och principen om att de globala och nationella utsläppen av växthusgaser når sitt högsta värde så snart som möjligt.
2. Europaparlamentet uppmanar världens stats- och regeringschefer att visa tydligt politiskt ledarskap och politisk vilja under förhandlingarna och att ge denna fråga högsta prioritet.
3. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att offentligen och otvetydigt bekräfta sitt starka engagemang till förmån för Kyotoprotokollet och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att det inte ska uppstå några luckor mellan Kyotoprotokollets åtagandeperioder. Parlamentet uppmanar därför EU att före Durban öppet förklara sig berett att fortsätta med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod samt att fastställa konkreta åtgärder för att överbrygga det s.k. gigatonglappet, dvs. skillnaden mellan de nuvarande utsläppsminskningståtagandena och de som krävs för att hålla den globala uppvärmningen under 2°C. Parlamentet uppmanar EU att se till att detta glapp identifieras och kvantifieras i Durban samt att verka för att åtgärder för att överbrygga det vidtas.
4. Europaparlamentet inser dock att jämförbara framsteg utgående från klimatkonventionens tidtabell och arbetsprogram är en förutsättning för att vi för perioden efter 2012 ska kunna få ett rättvist, långtgående och juridiskt bindande internationellt avtal som gör det möjligt att uppnå tvågradersmålet. Parlamentet framhåller i detta sammanhang betydelsen av (subglobala) allianser med de mest progressiva staterna som ett sätt att ytterligare driva på förhandlingsprocessen. Parlamentet uppmanar partkonferensen att enas om ett tidsbundet mandat enligt vilket ett juridiskt bindande avtal enligt konventionen ska genomföras så snart som möjligt och senast 2015. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att industriländerna till 2020 måste minska sina utsläpp med 25–40 procent jämfört med 1990 års nivåer samtidigt som utvecklingsländerna som grupp till 2020 bör uppnå en avvikelse som på ett väsentligt sätt – dvs. i storleksordningen 15–30 procent – understiger den nu förväntade takten på ökning av utsläppen.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla internationella partner att säkerställa att tvågradersmålet kan uppfyllas, genom att överbrygga det gigatonglapp som råder mellan forskningsrönen och de nuvarande parternas åtaganden och att lägga fram åtaganden om och åtgärder för utsläppsminskningar som går längre än de som ingår i Köpenhamnsöverenskommelsen, utifrån principen om ”gemensamt men differentierat ansvar”, samt att ta itu med utsläpp från den internationella luftfarten och sjöfarten liksom utsläpp i form av fluorkolväten. Parlamentet konstaterar att ett viktigt steg mot att skapa större medvetenhet hos parterna och åstadkomma mer vittgående åtaganden vore att i detalj underrätta parterna om hur långt de nuvarande åtagandena når och om vad mer som måste göras.

6. Europaparlamentet framhåller att man vid Durbankonferensen måste göra framsteg när det gäller det fortsatta genomförandet av Cancúnavtalen och fastställandet av tidpunkten för när de globala utsläppen av växthusgaser ska nå sitt högsta värde och av ett globalt utsläppsminskingsmål för 2050, som tydligt anger takten att följa fram till 2050 och som inbegriper delmål för globala utsläppsminskningar, och därvid nå en överenskommelse om politiska instrument för att säkerställa att de fastställda målen uppnås. Dessutom måste man åtgärda den övergripande frågan om den framtida formen av åtaganden för både utvecklade länder och utvecklingsländer. Parlamentet upprepar att tvågradersmålet, enligt vetenskapliga bevis som lagts fram av FN:s klimatpanel, kan nås endast om de globala utsläppen når sitt högsta värde senast 2015 och om utsläppen minskas med åtminstone 50 procent jämfört med 1990 års nivåer senast 2050 och därefter fortsätter att minska.
7. Europaparlamentet kräver att man vid Durbankonferensen fastställer ett förfarande för att avgöra huruvida utsläppsminskingsåtaganden som utgår från det år då utsläppen förväntas nå sitt högsta värde, från utsläppsminskingsmålet för 2050 och från tvågradersmålet är tillräckliga.
8. Europaparlamentet välkomnar färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050, i vilken långsiktiga mål fastställs som på nytt bekräftar EU:s mål att minska växthusgasutsläppen med 80–90 procent till 2050, för att hålla klimatförändringarna under 2°C. Parlamentet noterar att 80 procent av utsläppsminskningen fram till 2050 måste uppnås intern inom EU och att en linjär minskning är att föredra ur ekonomisk synvinkel.
9. Europaparlamentet upprepar att de kumulativa utsläppen är avgörande för klimatsystemet. Parlamentet noterar att även om målen för 2050 uppnås i den takt som anges i kommissionens färdplan skulle EU, när det gäller växthusgasutsläpp, fortfarande stå för omkring två gånger sin per capita-andel av världens tvågraderkompatibla koldioxidbudget och att en försening av utsläppsminskningarna skulle öka den kumulativa andelen väsentligt.
10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens senaste meddelanden och dess analyser av hur ett 30-procentigt klimatskyddsmål kan uppnås, och stöder den idé som uttrycks i meddelandet om att det, oberoende av resultatet av de internationella förhandlingarna, ligger i EU:s eget intresse att sätta upp ett utsläppsminskingsmål som överstiger 20 procent, eftersom detta samtidigt kommer att skapa gröna jobb och öka tillväxten och säkerheten.
11. Utifrån realistiska förväntningar om vilka resultat som är att vänta från COP 17 uppmanar Europaparlamentet EU och medlemsstaterna att ingå så många partiella överenskommelser som möjligt, exempelvis om vetenskap, tekniköverföring och LULUCF, för att fortsatt kunna föra förhandlingarna framåt och på så vis skapa visshet om den framtida klimatförändringspolitikerna och förhandlingarna om denna.
12. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utveckla en princip om ”klimaträttvisa”. Parlamentet vidhåller att mycket djupa orättvisor kommer att uppstå om EU ignorerar frågan om klimatförändringarna, eftersom dessa framför allt kommer att drabba fattiga människor i fattiga länder.

13. Europaparlamentet påminner om att fattiga länder drabbas särskilt hårt av följderna av klimatförändringarna och har minst förmåga att anpassa sig.
14. Europaparlamentet påpekar att det sätt man väljer att bemöta klimatförändringarna på får konsekvenser för jämställdheten på alla nivåer. För att finna lösningar som alla vinner på, och för att undvika att förvärra de orättvisor som redan råder, bör ett jämställdhetsperspektiv integreras i klimatpolitiken, i överensstämmelse med de globala avtal som ingåtts om integrering av jämställdhet mellan kvinnor och män och med konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

EU:s strategi

15. Europaparlamentet understryker att alla EU-institutioner måste bedriva en mer omfattande och effektiv klimatdiplomati inför Durban (framför allt beträffande förbindelserna mellan EU och Afrika), och denna diplomati bör sträva efter att ge EU en tydligare klimatpolitisk profil, införa en ny dynamik i de internationella klimatförhandlingarna och uppmuntra parterna runt om i världen att också införa såväl bindande utsläppsminskningar som lämpliga åtgärder för att mildra klimatförändringarnas verkningar och främja anpassningar till dem, särskilt med hänvisning till EU:s förslag om att senast 2050 uppnå en helt kolfri energiförsörjning.
16. Europaparlamentet uppmanar EU att ta ledningen genom att verka för en ambitiös klimatpolitik för unionen som minskar klimatförändringarna, för att visa på fördelarna med en sådan politik och uppmuntra andra länder att göra det samma.
17. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att unionen, som är en viktig aktör, intar en gemensam förhandlingsposition med sikte på att nå ett långtgående internationellt avtal i COP 17-förhandlingarna och att EU förblir enigt i detta avseende.
18. Europaparlamentet understryker EU:s unika ställning som en överstatlig enhet som, för att göra sina arbetsmetoder mer ändamålsenliga, har börjat överge ambitionen att fatta enhälliga beslut för att i stället utgå från en kvalificerad majoritet, en arbetsmetod som också skulle kunna öppna vägen för framtida beslut inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
19. Europaparlamentet understryker att man för att driva på genomförandet av framtida förhandlingar och se till att de får större genomslag i högre grad bör inrikta sig på de ekonomiska möjligheter och de incitament till ett mer resurseffektivt samhälle i stort som klimatförändringarna erbjuder.
20. Europaparlamentet anser att kapacitetsuppbyggnad – inte bara i form av tekniköverföring utan även mer allmänt – är av grundläggande betydelse och att en sådan uppbyggnad förutsätter ett integrerat synsätt och en mer rationell institutionsuppbyggnad som främjar synergier och samordning.
21. Europaparlamentet understryker betydelsen av att principen om jämställdhet mellan kvinnor och män systematiskt integreras som ett övergripande tema inom klimatfondens styrningsstruktur och operativa riktlinjer.

22. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att det i alla skeden och aspekter som rör finansiering råder en jämn könsfördelning vid beslutsfattandet. Parlamentet uppmanar EU att eftersträva att minst 40 procent av representanterna i alla relevanta organ ska vara kvinnor.
23. Europaparlamentet betonar att unionen, om den visar sig ovillig att fortsätta med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, kommer att sända en mycket negativ signal till utvecklingsländerna.

Att vid Durbankonferensen bygga vidare på Cancúnavtalen

24. Europaparlamentet välkomnar att man vid COP 16-konferensen 2010 lyckades nå fram till Cancúnavtalen genom att erkänna att klimatförändringarna innebär ett världsomfattande och akut problem och ställa upp mål och metoder för att åtgärda dem och samtidigt återställa tilliten till det arbete som utförs inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, såsom ett sätt att finna en världsomfattande lösning på klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar alla deltagare att bevara den goda förhandlingsstämningen från Cancún och ser framemot att vid Durbankonferensen kunna göra ytterligare framsteg mot att fortsätta och stärka den regelbaserade multilaterala klimatordningen.
25. Europaparlamentet erinrar framför allt om att man i Cancúnavtalen erkänt tvågradersmålet (och bland annat insett att man måste överväga att vid en första översyn förstärka det långsiktiga globala målet utgående från bästa tillgängliga vetenskapliga kunskaper, så att den globala ökningen av medeltemperaturen hålls vid 1,5°C), tillsammans med att man börjat arbeta med att fastställa såväl en tidpunkt för när de globala utsläppen ska ha nått sitt högsta värde som ett globalt utsläppsminskingsmål för 2050 liksom politiska åtgärder för att se till att de uppställda målen uppnås.
26. Europaparlamentet uppmanar parterna att använda Durbankonferensen för att genomföra de nödvändiga mekanismer som man kommit överens om, såsom den gröna klimatfonden och anpassningskommittén, och inrikta sig på att utveckla den teknikrelaterade mekanismen (inbegripet centrumet och nätverket för klimatteknik) och registret för att dokumentera de utsläppsminskingsåtgärder som görs av utvecklingsländer som söker internationellt stöd, liksom för att ta sig an de viktiga frågor som ännu återstår att lösa och göra framsteg i frågan om den rättliga formen för en framtida ram för perioden efter 2012, inbegripet en tidsplan för att säkerställa en överenskommelse om denna ram.
27. Europaparlamentet framhåller att ytterligare insatser måste göras vid Durbankonferensen för att vidareutveckla bestämmelserna om insyn beträffande åtaganden och åtgärder samt för att komma överens om ett tydligt arbetsprogram för detta ändamål, bland annat om system för mätning, rapportering och verifiering.
28. Europaparlamentet konstaterar att det fortfarande finns luckor i de sektorsbaserade och icke-marknadsbaserade tillvägagångssätten och framhåller att man i synnerhet måste åtgärda frågan om produktion och konsumtion av fluorkolväten med stöd av Montrealprotokollet. Parlamentet noterar att det behövs ett heltäckande, internationellt angreppssätt även för andra antropogena växthusgaser än koldioxid, inte minst eftersom kostnaderna för att minska dessa utsläpp är lägre än de väntade minskningarna inom

kolsektorn, även med beaktande av det aktuella priset för koldioxidutsläpp. Parlamentet vill att de projektbaserade mekanismerna, såsom mekanismen för ren utveckling och gemensamt genomförande, reformeras samtidigt som man undviker att olämpliga flexibla mekanismer leder till inlåsning i infrastruktur som genererar stora koldioxidutsläpp och därmed till högre kostnader för åtgärder för att ställa om från koldioxidproducerande infrastruktur, samt genom att det införs strikta kvalitetsstandarder som garanterar respekten för de mänskliga rättigheterna, tillsammans med ytterligare pålitliga, kontrollerbara och verkliga utsläppsminskningar som även underbygger en hållbar utveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att det för tiden efter 2012 bör träffas en överenskommelse om sektorsbaserade mekanismer för ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer, medan en välfungerande mekanism för ren utveckling fortfarande bör finnas tillgänglig för de minst utvecklade länderna. Parlamentet vill att nya internationella sektorsmekanismer för utsläppskompensation ska kunna garantera miljöintegriteten och medföra fördelar för klimatet som är större än 15–30 procent jämfört med om inga åtgärder vidtas.

29. Europaparlamentet vill att miljöeffektiviteten för utsläppsminskningarna i bilaga I ska styra EU:s strategier för internationella redovisningsregler för skogsförvaltning, för flexibla mekanismer samt för sparande av alla överuppfyllda mål enligt Kyotoprotokollets första åtagandeperiod inom ramen för arbetet med att uppnå målen efter 2012.
30. Europaparlamentet understryker betydelsen av en löpande anpassning till de oundvikliga konsekvenserna av klimatförändringarna, i synnerhet i de regioner i världen som drabbas hårdast av förändringarna, och särskilt för att skydda de mest utsatta grupperna i samhället. Parlamentet vill därför se att man i Durban tecknar ett avtal med betydande politiska och ekonomiska åtaganden för att hjälpa dessa utvecklingsländer att bygga upp sin kapacitet.

Finansiering

31. Europaparlamentet påminner om att de utvecklade länderna har åtagit sig att tillhandahålla nya ytterligare resurser från såväl offentliga som privata källor på åtminstone 30 miljarder US-dollar under perioden 2010–2012 och 100 miljarder US-dollar per år från och med 2020, särskilt för de mest utsatta och minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden och garantera att medlen för anpassning och begränsning fogas till målet om ett utvecklingsbistånd på 0,7 procent samt att ange hur stor andel av åtagandena som ska komma från offentlig finansiering. Därutöver understryker parlamentet behovet av att uppåtda både inhemska och internationella resurser från alla tänkbara källor för att bidra till att detta mål uppnås samt att finna en väg för ytterligare utsläppsminskningståtgärder under perioden 2013–2020. Parlamentet uppmanar även partskonferensen att fastställa en ram för klimatfinansieringen för den mellanliggande perioden mellan 2013 och 2020. Vidare understryker parlamentet att sådan finansiering måste tillhandahållas i enlighet med rättvisa och ickediskriminerande bestämmelser som erbjuder full insyn och att den åtföljs av effektiv kapacitetsuppbyggnad, minskade tariffärer och andra hinder för handel med miljörelaterade varor, tjänster och investeringar, konkret stöd till infrastrukturer med låga utsläpp samt ett väldefinierat och förutsägbart regelverk.

32. Europaparlamentet understryker att det krävs en rad olika källor och uppmanar parterna att ytterligare undersöka långsiktiga finansieringskällor som kan ge nya, kompletterande, tillräckliga och förutsägbara ekonomiska flöden.
33. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att säkerställa en heltäckande och transparent rapportering om genomförandet av snabbstartsfansieringen och att snarast ge stöd för begränsnings- och anpassningsåtgärder i utvecklingsländer, samt understryker behovet av att undvika att en finansieringslucka uppstår efter 2012 (då perioden för snabbstartsfansiering upphör) och av att arbeta för att öka klimatfinansieringen mellan 2013 och 2020.
34. Europaparlamentet betonar betydelsen av en tillförlitlig utsläppsstatistik med jämförbara uppgifter och regelbundna utvärderingsrapporter.
35. Europaparlamentet kräver att man vid Durbankonferensen tar konkreta steg för att införa Cancúnavtalen rörande långsiktig finansiering, inbegripet finansieringskällor och en ökning av medlen från snabbstartsfansieringen efter 2013. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang innovativa finansieringskällor och en internationell skatt på finanstransaktioner och begär att intäkterna används till stöd för framför allt klimatåtgärder i utvecklingsländerna, i enlighet med de mål som fastställts i FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
36. Europaparlamentet uppmanar parterna att vid Durbankonferensen fullt ut införa den gröna klimatfonden samt att utveckla denna nya fond på ett sätt som garanterar att den kan stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig utveckling i utvecklingsländer.
37. Europaparlamentet uppmanar partskonferensen att fastställa en definition för principen om ”nya och kompletterande” medel.
38. Europaparlamentet uppmanar EU att fastställa och skapa en separat budgetpost för klimatfinansiering för att verkligen kunna garantera att klimatfinansieringen utgörs av nya och kompletterande medel.
39. Europaparlamentet påminner om att EU:s gemensamma bidrag till utvecklingsländernas begränsningsåtgärder och anpassningsbehov 2020 inte får ligga under 30 000 miljoner euro per år, en siffra som kan komma att höjas i takt med att vi får ny kunskap om allvaret i klimatförändringarna och omfattningen av kostnaderna.
40. Europaparlamentet understryker vikten av att klimatfinansieringen är förutsägbar och kontinuerlig och efterlyser full transparens och tillräckliga åtgärder för att öka klimatfinansieringen mellan 2013 och 2020. Parlamentet kräver i detta sammanhang ett stopp för den dubbla bokföringen.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt fastställa förfaranden och instrument för att främja och underlätta för den privata sektorn att bidra till finansieringen till utvecklingsländerna.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att avtal om immateriell äganderätt som ingåtts inom ramen för WTO, och som utgör viktiga instrument för att uppmuntra den privata sektorn att engagera sig i spridningen av ny teknik, inte ifrågasätts.
43. Europaparlamentet påminner om att de nuvarande kapitalflöden till utvecklingsländerna som är öronmärkta för klimatet, fastän de tilltar, endast motsvarar en bråkdel (mindre än fem procent) av de belopp som utvecklingsländerna uppskattningsvis kan komma att behöva under flera årtionden framöver.
44. Europaparlamentet insisterar på behovet av att bygga upp en sammanhängande finansiell struktur för klimatförändringar i Durban, i synnerhet för att kunna garantera att det inte uppstår ett avbrott i finansieringen efter 2012. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att det krävs både nya resurser (t.ex. skatt på finansiella transaktioner, utfärdande av särskilda dragningsrätter och avgifter på flyg och sjöfart) och effektiva mekanismer för utbetalning.
45. Europaparlamentet efterlyser en efterlevnadsmekanism för att garantera ett effektivare fullgörande av åtaganden när det gäller minskade utsläpp av växthusgaser, finansiering, teknik och kapacitetsuppbyggnad.
46. Europaparlamentet uppmanar givarna att förbinda sig att avsätta medel för komplettering av den globala miljöfonden och att inom ramen för detta fortsätta att ge hög prioritet åt de afrikanska länderna samt att avsätta ekonomiska medel utifrån ländernas behov och prioriteringar.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka kopplingen mellan millennieutvecklingsmålen och klimatförändringarna genom att införliva verkningarna av och anpassningen till klimatförändringar i de projekt och program som syftar till att förverkliga millennieutvecklingsmålen samt i alla övergripande strategier för fattigdomsminskning och i utvecklingspolitiken. Parlamentet vädjar i detta sammanhang till kommissionen att uppgradera sitt verktyg för finansiell rapportering, i syfte att underlätta en finansiell analys av EU:s klimatåtaganden och stärka klimatperspektivet i utvecklingspolitiken.
48. Europaparlamentet påminner om att offentliga medel är avgörande för att nå de mest utsatta samhällena som kämpar för att anpassa sig till klimatförändringarna och för att hjälpa fattiga länder att anta hållbara utvecklingsstrategier. Parlamentet betonar vidare att kommissionen och medlemsstaternas regeringar måste se till att anslagen ligger utöver de redan existerande biståndsmålen, i linje med artikel 4.3 i FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett mätbart, rapporterbart och kontrollerbart sätt fastställa kriterier för ”kompletterande klimatfinansiering” i överensstämmelse med handlingsplanen från Bali från december 2007.
49. Europaparlamentet påminner om att principen om att förorenaren betalar, som ska bidra till minskade föroreningar, är svår att genomföra i utvecklingsländerna. Parlamentet vädjar därför till att man vid finansieringen av klimatinsatser i utvecklingsländer tar större hänsyn till detta.

50. Europaparlamentet uppmanar Världsbanken att garantera att dess investeringar är ”klimatsmarta”.
51. Europaparlamentet betonar att jämställdhet måste garanteras inom alla organ där beslut om klimatfinansiering fattas, däribland ledningen för den gröna klimatfonden och eventuella beslutsgrupper för enskilda finansieringsuppdrag. Parlamentet understryker att civilsamhällets aktörer, bland annat representanter för jämställdhetsorganisationer och kvinnogrupper, bör ges möjlighet att aktivt ingå i ledningen för den gröna klimatfonden och dess övriga beslutsgrupper.
52. Europaparlamentet påpekar att könsrelaterade orättvisor när det gäller tillgång till resurser, däribland krediter, rådgivningstjänster, information och teknik, måste beaktas när man utformar begränsningsåtgärder. Parlamentet understryker att anpassningsåtgärder systematiskt och effektivt bör bemöta de könsspecifika effekterna av klimatförändringarna inom områdena energi, vatten, livsmedelstrygghet, jordbruk och fiske, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, hälsa, industri, bosättning, katastrofhantering samt konflikter och säkerhet.

En mer hållbar ekonomi och industri

53. Europaparlamentet betonar att många länder, av olika skäl, snabbt är på väg mot en ny och grön ekonomi, som kan innefatta klimatskydd, både resursbrist och resurseffektivitet, energisäkerhet, innovation och konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar till exempel att det finns en uppsjö av investeringsprogram för en övergång till andra energislag i länder som USA, Kina och Sydkorea. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera dessa program, inklusive deras ambitionsnivå, och bedöma risken för att EU förlorar sin ledande ställning.
54. Europaparlamentet välkomnar dessa internationella åtgärder och upprepar att internationellt samordnade åtgärder är ett sätt att hantera koldioxidläckagen inom de berörda sektorerna, och då framför allt inom energiintensiva sektorer. Parlamentet efterlyser ett avtal som garanterar likvärdiga villkor på det internationella planet för koldioxidintensiva industrier.
55. Europaparlamentet är oroat över att den finansiella och budgetära kris som har påverkat de flesta industrialiserade ekonomier har medfört att regeringarnas intresse för de internationella klimatförhandlingarna i Durban har svalnat. Parlamentet anser att EU:s ansträngningar för att diversifiera sin ekonomi inte får vackla, då detta bland annat skulle kunna innebära att arbetstillfällena i allmänhet, och gröna arbetstillfällena i synnerhet, försvinner till andra länder där det råder mindre stränga utsläppskrav. EU måste också övertyga sina globala partner, däribland Kina och USA, om att utsläppsminskningar kan genomföras utan försämrad konkurrenskraft eller förlorade arbetstillfällena, i synnerhet om de genomförs gemensamt.
56. Europaparlamentet understryker behovet av att omgående ta fram och genomföra en helhetsomfattande råmaterials- och resursstrategi som bland annat avser resurseffektivitet inom alla ekonomiska sektorer i både industri- och utvecklingsländer i syfte att uppnå en långsiktig och hållbar ekonomisk tillväxt, och uppmanar EU och dess medlemsstater att föregå med gott exempel i detta hänseende. Parlamentet uppmanar också EU och dess

medlemsstater att stödja utvecklingsländer på både nationell och lokal nivå genom att tillhandahålla expertkunskaper om hållbara gruvmetoder, ökad resurseffektivitet samt återanvändning och återvinning.

57. Europaparlamentet anser att sektoriella tillvägagångssätt tillsammans med tak som omfattar hela ekonomin i industriländer kan bidra till att förena klimatåtgärder med konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet betonar vikten av att anta en holistisk, horisontell och sektoriell strategi för industriutsläpp, vilket ger ett mervärde för internationella förhandlingar och europeiska koldioxidmål. Parlamentet hoppas att en sådan strategi även kommer att utgöra en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012.
58. Europaparlamentet framhåller den betydelse som mekanismen för ren utveckling har när det gäller att uppnå en minskning av utsläppen och påskynda tekniköverföringen inom den europeiska industrin. Parlamentet påpekar att det behövs en reform av mekanismen för ren utveckling för att införa strikta kvalitetsstandarder som garanterar att projekten håller en hög nivå och omfattar pålitliga, kontrollerbara och verkliga utsläppsminskningar som även främjar en hållbar utveckling i dessa länder. Parlamentet anser att mekanismen för ren utveckling i framtiden bör begränsas till de minst utvecklade länderna.
59. Europaparlamentet anser att en global marknad för handel med utsläppsrätter skulle utgöra en stabil grund för att nå både rejäla utsläppsminskningar och rättvisa villkor för företagen. Parlamentet uppmanar EU och dess partner att inom en snar framtid ta fram det effektivaste sättet att främja kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och andra handelssystem som syftar till att skapa en global koldioxidmarknad, och säkerställa större mångfald bland minskningsalternativen, ökad marknadsstorlek och marknadslikviditet, och i slutändan en effektivare fördelning av resurser.

Forskning och teknik

60. Europaparlamentet välkomnar det avtal som undertecknades i Cancún om anpassningsramen från Cancún för att stärka arbetet med anpassning till klimatförändringarna, däribland inrättandet av en teknikmekanism som inkluderar en teknisk styrelse och ett centrum och nätverk för klimatteknik som kan öka teknikutvecklingen och tekniköverföringen samt skapa rätt balans mellan anpassning och begränsning och införa immateriella äganderätter för att fullt ut etablera detta system.
61. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga våra partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet efterlyser ett internationellt åtagande om ökade investeringar i forskning och utveckling inom banbrytande teknik i relevanta sektorer. Europa bör föregå med gott exempel genom att kraftigt öka anslagen till forskning om klimativänlig och energieffektiv industri- och energiteknik och bör även ha ett nära samarbete med internationella partner, såsom Brik-länderna och Förenta staterna.
62. Europaparlamentet anser att innovation är nyckeln till att hålla den globala uppvärmningen under 2°C och påpekar att det finns olika sätt att främja innovation.

Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de olika mekanismer som finns för att belöna företag som är föregångare på innovationsområdet, eftersom dessa mekanismer skiljer sig åt vad gäller deras möjligheter att främja innovation och överföring samt att sprida tekniken globalt.

63. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skapa ett närmare samarbete mellan Europa och de minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i god tid innan Durbankonferensen lägga fram förslag på gemensamma forskningsprogram om alternativa energikällor och om hur EU kan främja samarbete inom olika industrisektorer och mellan industri- och utvecklingsländer, och då särskilt fokusera på Afrika.
64. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en institutionell ram för att ta sig an samtliga aspekter av teknikutveckling och tekniköverföring genom att framför allt fokusera på lämplig teknik som är utformad med särskild hänsyn till miljömässiga, etiska, kulturella, sociala, politiska och ekonomiska aspekter i den miljö där den är tänkt att användas. Dessutom bör det skapas patentpooler där ett antal patent som ägs av olika enheter, t.ex. företag, universitet eller forskningsinstitut, görs tillgängliga för andra i en gemensam pool för produktion eller vidare forskningsutveckling. Parlamentet kräver att utvecklingsländernas rätt att till fullo utnyttja Trips-flexibiliteterna erkänns.
65. Europaparlamentet noterar den enorma potential för förnybar energi som finns i många utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att genomföra projekt för förnybar energi i utvecklingsländerna och göra teknik, expertis och investeringar tillgängliga.
66. Europaparlamentet anser att adekvat forskning om migration till följd av klimatförändringen är nödvändig för att ta itu med problemet på ett lämpligt sätt.

Energi samt energi- och resurseffektivitet

67. Europaparlamentet beklagar att man varken internationellt eller inom EU i tillräcklig grad utnyttjar energisparpotentialen samt påpekar att sparad energi ger möjlighet till nya arbetstillfällen, ekonomiska besparingar, energitrygghet, förbättrad konkurrenskraft och utsläppsminskningar. Parlamentet uppmanar EU att fästa större vikt vid energisparande i internationella förhandlingar, oberoende av om dessa rör tekniköverföring, utvecklingsplaner för utvecklingsländer eller ekonomiskt stöd.
68. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt för klimatförhandlingarna att industriländerna uppfyller de åtaganden de har gjort i Köpenhamn och Cancún. Parlamentet efterlyser ett snabbt och internationellt samordnat genomförande av målen från G20-mötet i Pittsburgh om att på medellång sikt avskaffa de ineffektiva subventionerna till fossila bränslen, vilket skulle vara ett viktigt bidrag till klimatskyddet och vara särskilt relevant i samband med de aktuella offentliga underskotten i många länder.
69. Europaparlamentet betonar att uppskattningsvis två miljarder människor världen över fortfarande saknar tillgång till hållbar energi till rimligt pris, och framhåller behovet av att komma till rätta med energifattigdomen på ett sätt som överensstämmer med målen i

klimatpolitiken. Parlamentet konstaterar att det redan finns energiteknik för att bemöta både behovet av globalt miljöskydd och av lokal utveckling.

70. Europaparlamentet anser att Europa bör stödja Sydafrikas försök att skapa möjligheter för afrikanska länder att hitta partner och finansiering för investeringar i förnybar energi och grön teknik.

Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)

71. Europaparlamentet efterfrågar ett avtal i Durban om fasta regler för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk som höjer ambitionsnivån hos parterna i bilaga I, är utformade för att minska utsläppen från skogsbruk och markanvändning, innebär att parterna i bilaga I ska redovisa för alla eventuella utsläppsökningar från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och är förenliga med parternas nuvarande åtaganden om att skydda och förbättra sänkorna för och reservoarerna av växthusgaser, för att garantera miljöintegriteten i sektorns bidrag till utsläppsminskningarna. Parlamentet kräver därför att åtgärder utarbetas för att erkänna värdet av kolbindning i produkter från avverkad skog.
72. Europaparlamentet anser att rapportering om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk måste bindas mot ett basår/en basperiod och tillämpas konsekvent inom både Kyotoprotokollet och konventionen.
73. Europaparlament vill därför se att det blir obligatoriskt för parterna i bilaga I att efter 2012 inkludera skogsbrukets upptag och utsläpp i sina åtaganden om minskade utsläpp genom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och alla parter att inom hjälporganet för vetenskaplig och teknologisk rådgivning och inom andra internationella forum arbeta för att upprätta en ny FN-definition av skogar som bygger på biomer, för att avspegla de stora skillnaderna i biologisk mångfald liksom olika biomers kolvärde, samtidigt som en tydlig skillnad görs mellan inhemska skogar och sådana som domineras av trädmonokulturer och främmande arter.
75. Europaparlamentet noterar oroat att man för beräkningsunderlaget till FN:s ramkonvention om klimatförändringar har antagit att biomassa som används för energiändamål är koldioxidneutral. Parlamentet vill se ett nytt, stabilare beräkningsunderlag där man anger bioenergens faktiska potential att spara växthusgaser.
76. Europaparlamentet uppmanar inrättandet av en fond för att belöna eller skapa incitament för minskade utsläpp med hjälp av hållbara markförvaltningsmetoder, inklusive skogsskydd, en hållbar skogsförvaltning, undvikande av avskogning, skogsplantering och ett hållbart jordbruk.
77. Europaparlamentet påminner om att det för att minska utsläppen från avskogning och skogsförstörelse är nödvändigt att gå från den smala processen av kvantifiering av koldioxidflöden i skogen mot en bredare strategi, där också direkta och bakomliggande orsaker till avskogningen identifieras, utifrån en samrådsprocess liknande den för det frivilliga partnerskapsavtalet.

Minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse

78. Europaparlamentet påpekar att det behövs ett klart rättsläge kring den långsiktiga finansieringsmekanismen för Redd+ och uppmanar enträget partskonferensen att fastställa en mekanism för ytterligare finansiering av Redd+ från såväl offentliga som privata källor.
79. Europaparlamentet framhåller att det vid COP 17-konferensen behövs ytterligare åtgärder för att genomföra Redd+ (att minska utsläpp från avskogning och skogsförstörelse) och för att åtgärda eventuella brister i detta hänseende, särskilt när det gäller finansieringen på lång sikt samt kraftfulla och insynsvänliga skogsövervakningssystem och framför allt när det gäller effektivt samråd med berörda parter, ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen.
80. Europaparlamentet betonar att mekanismen Redd+ bör utformas på ett sådant sätt att den blir till påtaglig nytta för den biologiska mångfalden och för de livsviktiga ekosystemtjänsterna, också utöver att dämpa klimatförändringarnas verkningar, och att den bör bidra till att stärka rättigheterna och förbättra utkomsten för människor som är beroende av skogen, framför allt ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen.
81. Europaparlamentet anser att finansieringsmekanismen för Redd bör baseras på prestationskriterier, däribland skogsförvaltning, och ta i beaktande målen för den strategiska planen för biologisk mångfald 2011 som fastställdes av den tionde partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald (CBD COP-10) i Nagoya.
82. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att påskynda den offentliga finansieringen av prestationsbaserade åtgärder inom ramen för Redd+ som belönar insatser för att minska avskogning i överensstämmelse med vad som fastställs i nationella riktlinjer, i syfte att hejda den tropiska bruttoavskogningen senast 2020.
83. Europaparlamentet beklagar att Redd-finansieringen baserar sig på en definition av begreppet skog som är så bred att den kan inbegripa planteringar bestående av en enda art som inte är inhemska. Parlamentet anser att denna definition kan utgöra ett förvridet incitament till att omdirigera medel från det mycket behövliga skyddet av gamla skogar och ursprungsskogar, till nya kommersiella planteringar, och från innovation.
84. Europaparlamentet uppmanar vidare EU att se till att Redd+ omfattar skyddsmekanismer som garanterar att rättigheterna för de människor som bor i skogarna inte kränks och att förlusten av skog effektivt stoppas. Parlamentet insisterar särskilt på att Redd+ inte får undergräva framsteg som gjorts inom skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt), särskilt när det gäller skogsförvaltning, förtydligande och erkännande av sedvaneägande.

Sjöfart och internationell luftfart

85. Europaparlamentet välkomnar den senaste tidens framsteg inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) med att införa obligatoriska energieffektivitetsåtgärder för den internationella sjöfarten, men konstaterar att detta kan betraktas endast som ett första steg. Parlamentet uppmanar därför EU att verka för mer ambitiösa utsläppsminskningssmål inom sjöfarten och därmed främja ytterligare framsteg inom IMO med att vidta

nödvändiga åtgärder för globalt bindande utsläppsminskningar från sjöfarten inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar.

86. Europaparlamentet vill understryka att utsläppen, trots dessa åtgärder, kommer att öka på grund av att sjöfarten ökar, eftersom åtgärderna endast gäller för nya fartyg. Parlamentet anser därför att man måste understryka behovet av alternativa metoder (dvs. avgifter för koldioxidutsläpp och ytterligare teknikinriktade åtgärder som även gäller för befintliga fartyg).
87. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att det tas hänsyn till luftfartens hela miljöpåverkan i ett internationellt avtal om bindande minskningsmål för luftfarten och uppmanar alla aktörer att se till att dessa mål backas upp av genomförandestrukturer. Parlamentet anser att det brådskar alltmer med en lösning på denna fråga och förordar att luftfarten inkluderas i handeln med utsläppsrätter i EU.
88. Europaparlamentet ställer sig bakom principen om ”gemensamt men differentierat ansvar” och förordar att det införs internationella instrument med globala utsläppsminskningmål för att begränsa klimateffekten av den internationella luft- och sjöfarten.

Europaparlamentets delegation

89. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en väsentlig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter inte kunnat närvara vid EU:s samordningsmöten vid de tidigare partskonferenserna. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordförandena för parlamentets delegation får närvara vid EU-samordningsmötena i Durban.
90. Europaparlamentet konstaterar att det ramavtal som ingicks mellan kommissionen och Europaparlamentet i november 2010 ålägger kommissionen att göra det lättare för ledamöter av parlamentet att delta som observatörer i unionens delegationer vid förhandlingar om multilaterala avtal. Parlamentet erinrar om att Lissabonfördraget (artikel 218 i EUF-fördraget) föreskriver att Europaparlamentet måste ge sitt godkännande till avtal mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer.
91. Europaparlamentet erinrar om att det åligger parterna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar att uppmuntra till deltagande i arbetet med konventionen på så bred bas som möjligt, också från icke-statliga organisationers sida. Parlamentet vill att Internationella forumet för ursprungsfolk ska delta i COP 17-förhandlingarna, eftersom dessa folk drabbas särskilt hårt av klimatförändringarna och anpassningarna till dem.

*

*   *

92. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.

